

SZÉKESFEJÉRVÁR.

TÁRSADALMI HETILAP.

A városi és megyei hatóság, gazdasági-egylet, iskolatanács, s a tanítók és községi jegyzők egyletének

A lap ára

házhöz hordással vagy postán küldve:
Egy évre 6 frt. — kr.
Fél évre 3 frt. — kr.
Negyed évre 1 frt. 50 kr.

Hirdetmény

a bélyegdíjon felül, minden három hasábos petitsor:
Megrendelőinktől 6 — nem megrendelőinktől 8 krért
igtattatik be.

KÖZLÖNYE.

Megjelen minden szerdán és szombaton.

16. szám.

A lap szellemi részét illető közlemények a „Székesfejérvár” szerkesztőségének (Széchenyi-utca 5. ik sz.) czimzandók; — a lap ára, hirdetmények és a hirdetményi díjak Klökner Péter kiadó könyvkereskedésében vétetnek fel. — Nyitásterben megjelenő közlemények után három hasábos petitsorért 10 kr. fizetendő.

Bérmentetlen leveleket csak ismert kéztől fogadunk el.

Kéziratok nem küldetnek vissza.

Utcáink elnevezése s az emlékkövek ügye.

Házánk nagyobb városaiban, közelebb a fővárosban is élénk mozgalom indult meg az utcák, egyes terek, sétahelyek elnevezése iránt s az egyes hatóságoknak, városi tanácsoknak sikerült is az utcák neveit nagyobb városainkban magyar szellemben — tekintettel a történelmi emlékekre, a multa — megváltoztatni, illetve az elnevezéseket eszközölni. E mozgalom korábban nálunk is megindult, s ha jól emlékszünk a megjelenő helyi lapok által pártolva is lön ez eszme, azonban mind annyi sok más, ez eszme is elodázva elfelejtve a sutba került s jelenleg szépen és csendesen pihen. Épen e tekintetből, az eszme felelevenítése érdekében óhajunk felszólalni, hogy más városok példájára az utcák s terek elnevezése a hatóság által revisió alá vétessék s a meny nyire a viszonyok és körülmények engedik — tekintettel a magyaros elnevezésre s tekintettel a történelmi multa eszközöltségére az utcák elnevezése illetve az eddigi nevek megváltoztatása.

Idő s korszerűnek találjuk ez eszmét, mert még eddig hosszú évtizedeken át a nemzetellenes kormányok alatt csupa idegen hangzású utcanevek voltak, különben is mult századok alatt németajku városunkban s egyes esetlegességek adtak több utca és térnek nevet; addig történelmünkre emlékeztető, multunkat magába rejtő név alig néhány volt, ezek közül is több a közlebb felmerült alkotmányos aerák alatt a fel-feltűnedező hazafiság fellobbanó tüze által nyerte életét, s a hazafiai lelkesedés adta rájuk a keresztnevet.

A multak hagyományaiából, melyek egy nemzetellenes kormány germanisationalis törekvéseiből

maradtak ránk az utókor fiaira, kötelességünk azt mi a nemzeti szellem lényegével ellenkezik eltörölni, s csak azt hagyni meg, mire a hazafiai érzelmektől áthatott utókor sem vethet nemzetiségi szempontból botránkozató követ. — Mindenesetre egy városra nézve utcáinak elnevezése lényeges dolog, főleg a város terjedése, gyarapodása alkalmával, mint a tapasztalatból is tudhatjuk az utcánév fontos szerepet játszik s épen ezért, mert fontos szerep jut e névnek a haladás s az anyagi s szellemi gyarapodás idejében, kell hogy e név, mely annyszor fordul meg az ajkakon s lebeg szem előtt, a mellett hogy nemzeties, magyaros hangzásu, egyszersmind a meny nyire lehet bizonyos lélekemelő név, tény vagy dologra emlékeztető legyen.

Ezért célszerű nagyaink neveit is ide felvenni, hogy e nevek, melyeknek birtokosai egykor a házára nagyságot, fényt, dicsőséget hoztak, mindig és mindenkor a nép minden rétegében fennmaradjanak.

Városi hatóságunkhoz fordulunk, mint illetékes forumhoz, mely egyedül tehet ezen ügyben, léphet fel s működhetik eredményesen. Vegye kezébe újra az elejtett fonalat, s tegye meg a lépéseket az utcák elnevezése iránt. Ez ügy a városi közgyűlés hatásköréhez tartozik, küldjön ki a közgyűlés egy bizottságot, mely ez ügyben javaslatot fog a gyűlés elé terjeszteni. A bizottság tekintetbe véve a magyaros jellegét, tekintettel a multa, a történelmi mult emlékeire s a hazafiságra, szakavatott történészek s régészekkel karöltve fogja az elnevezések, s az eddigi nevek megváltoztatását eszközölni.

Ezen kérdés helyes megoldása az utcák elnevezésének revisiója szorosán összefügg városunk ha-

ladása s csinosodásával, s egy jól rendezett városban egyike a főbb kellékeknek.

A másik szintén fontos ügy, melyről ez alkalommal röviden szólni kívánunk, az oly sokszor megpendített, de mindeddig keresztül nem vitt emlékkövek ügye. E lapok hasábjain lett több évvel ezelőtt ez eszme megpendítve, s akkor egy emlékkövet eredményezett is a felszólalás, de mint sok más jó ez is a feledékenység örvényébe sülyedt alá. Pedig ha van hazai város, ugy Fejérvár az, mely leginkább büszke lehet multjára, hol legnagyobb királyaink koronáztattak s temették el, s ez a föld, melyen annyszor dicső apáink vére folyt, megérdemli, hogy minden talpalatnyi helyét, hova a krónika biztos tényt jelez, emlékekkel megörökítsük.

Hazai nagyobb városaink már ez ügyben jó példával haladtak előre. Buda s más városok a multak majd minden nevezetes helyét emlékkövel jelelték, Fejérvárnak, az egykori fővárosnak nem lehet, nem szabad hátramaradni.

„E város dicső multjának számtalan ereklyét rejtegeti magában — így ír Falvy István mérnök ur egy szakavatottan s nagy szorgalom s pontossággal összeállított művében — mert a föld színe feletti emlékeket, köztük István király által emelt nagyszerű templomot is lerombolta az idők vihara ugy, hogy ma már alig találjuk nyomát annak, mi a nagy multa emlékeztetne, melynek összehasonlításánál a törpe jelen semmivé enyészik. Miért igen kívánatos volna, hogy a még található műemlékek a végenyestől megmentetnének, oly helyek pedig, melyek valamely történelmi esemény miatt nevezetesek, egyes emléktáblák által tétetnének az utódok előtt is felismerhetőkké. Erre nézve bizonyos szolgálatnak

TÁRCZA.

Egy kaczer.

— Beszély. —

(Folytatás.)

III.

Szünet, kinos, végtelen kinos szünet következett, azon némaság, melyben egy az étellel összekocczant elszánt és elhatározott lélek vesz bucsut az étlettől — az étlettől, melyet megunt, megutált, melyet gyűlöl; de mely mégis oly varázsló, oly igézön szépnek tűnik föl, a távozó előtt végperceiben, hogy inkább fél e világot, ez életet elhagyni, mint a bizonytalan jövőt rejtő tulvilágba lépni. Odakünn oly szépen, oly busan és meghatón szólt a zene, oly fájdalmasan jaldultak föl a hangszerek rezgő hurjai, mintha érezték volna, hogy egy elszállongó lelket kísérnek a felhők fölötti tulvilág ismeretlen virányaiba, vagy tán az ugyanott tátongó s felfoghatalatlan ürbe, mi a nagy véghetetlen semmi! És éppen midőn legszebben hangzott a zene, és oly elragadón rezgett a dallam az esti légen át, hogy a zenészeket körül övedző sokaság önkénytelenül eléneklé e szép dal szavait, egy rémitő durranás reszkedteté meg a kastély ablakait és némitá el a zene és éneklők dallamait. Egy percze ijesztő csöndesség, rémes hallgatás állott be, mi alatt ijedten néztek az előbb oly jóízűen mulatozók egymásra, sőt sokan meg

is futamodtak, míg az urfi ablakából annak nyílásain kiszivárgó fehér füstfellegektől vezérelve Aladár huzárja többek kísértében az urfi szobájába rohant, urát ugyanabban a pamlagon, még a mellén izzó inggel és már-már lassan bugyogó vérben találta. A zenének, a mulatságnak vége volt és a pár perc előt vig lakomának színhelye, gyászos halotti ház leve.

Pár óra tünt el Aladár halála óta, azon percztől, hogy lelke szétiörvén mulandó por alkotta börtönét, a testet, átszállongott egy jobb létbe, az ég megfoghatalan magas Urának zsámolyánál várandó, sorsa fölött az öröklét mesterének bírói szavát, ha csakugyan ilyféle sors vár a kilebbent lelkekre és van a kék égboltozat fölött egy hely, mely a tulvilág?

Emerence pedig halványan ült a pamlagon, kezében egy levéllel — azon levéllel, mely Aladár utolsó üdvözlete keserű bucsuja volt és melyben fohászaivalának lehelve egy az életből távozonak. Ő halvány volt és talán szenvedő is, mert szép szemei könyben usztak, feje lehanyatlott — A nagyszámu társaság némán állta körül Emerencet és szólanul kísérel minden mozdulatát, ki most oly szép képmását mutatá a kesergő Magdolnának. És mit csinált Emerence? vajjon mélyen érezte e, hogy minek lett kaczerésága által okozója? felfogta e, hogy egy ember életét, egy fiatal, szép reményekben dús életet áldozott fel, hiuságának, önhittségének, érzéketlen szívének, ha sziv volt az mi keblében dobogott? A jelenvoltak önmagukban mind így gondolkodtak. — De Emerence egyszerre felugrott és könyfátyolozott szemeit oly varázssos melasággal fut-

tatá, az öt könnyező vendégeken át, hogy azok immár egy fájdalmas jelenet meghatott tanúinak láttak magukat, a midőn az egyszerre kaczer melylyal így kiállott föl: „Tánczra! — Tánczra fel! — Mit sirjak, mit epedjek? Aladár oly esztelen volt magát megölni, a helyett, hogy engem, kit szeretett, nőül vett volna, e miatt epesteném magamat, valóban én volnék a balga, én, ki öt amugy sem szerettem! És könnyen, mintha mi sem történt volna, füzte magát a közlebben elcsodálkozva álló Pál karjaiba, indult azzal a tánczra, hová őt a többiek is követték, miután megszólamlott a zene. Pár percze multával feledve volt Aladár, bár Emerence valóban rút viselete általánosan rosszaló morajt — és feddő tekinteteket szült, mi nevelő anyját nagy zavarba hozá. A multság reggelig folyt, hisz Aladár anyja, nővére és öcsese a gyászhir után azonnal távoztak, ugy Radó is, ki tanuja lévén az előbbi jelenetnek, szívében méltó megvetéssel és bosszu vágygal sietett haza barátja hullájához!

Ismét lefolyt több hó, könnyű szappanbuborek-ként tünedező napjaival a véghetetlen semmibe, mit mi az öröklétnek nevezünk; de jobban semmiből lett semmisülésnek hívhatnánk és a zord tél, a keces tavasz dermesztő szomszéda, az évek bőségszarujával kedveskedő ösznek kellemetlen követője és a nap tüzében felfort légü nyár ellentéte, fagyos szigorral érzette szibbasztó mérgét. A farsang, a vigalmak, tréfák és bohózatok lármás idősaka is végefélő járt már, mert februárnak — a tánczok havának — is derekára járatott az idő, midőn ismét Endrefalván, Endreyék

(servitus) kellene megállapítva lenni, mely szerint az illető tulajdonos kötelezettségét ércz vagy kőtábla által a hely emlékét megőrizni, mely emlék másolata a városi levéltárban őrizendő iratban lenne letéve, mint a város történetére vonatkozó hiteles okmány.

Falvay urnak ezen három évvel ezelőtt irt szavai, fájdalom mindeddig pusztába kiáltó szóként messze elhangzottak, de eredményt nem hoztak, felvesszük tehát újra a fonalat s e szavak értelmét magunkévá téve, felhívjuk hatóságunkat, hogy hajdani dicső multunk nevében ezen emlékkövek ügyében tegye meg a kezdeményező lépést s működését minél sikeresebben folytassa. Ezen ügy városunk dicsőségének s a hazafiságnak szent ügye. □

Eszmék és gondolatok a számokról.

Felolvasott 1875. február 7-én a székesfejvári kereskedelmi csarnokban.

Irta és felolvasta dr. Neumann Armin.

(Folytatás.)

Dr. Guy, ki a legnagyobb szorgalommal az előkelő osztálybeliek élettartamát tanulmányozá, azon meglepő tényt deríti napfényre, hogy a felnőtt egyének minél magasabb állással bírnak a társadalmi hierarchiában, és minél könnyebben juthatnak vágyaik kielégítéséhez, annál kisebb valószínűséggel bírnak egy hosszú élettartamhoz.

Annóra hozzászóltak már a phisikai jólétet a gazdasággal azonosítani, hogy csudálva veszik dr. Guy fennebbi tételét, pedig ezen tétel valódisága más statisztikusok által is, fényesen igazoltatott; valóban kiálta fel egy angol statisztikus létezik ez életben is Nemezis! azon 30 éves szegény parasztnak, a ki egy bokor árnyékában eszi kenyereit, kilátása van egy 13 év hosszabb élettartamra, mint a bíborba burkolt vele egy idős fejedelemelek, a ki talán egy fél világot uralma alatt tart. — Volt szerencsém az előadottakban következtetéseket vonni a statisztika által a jövőben is kivivandó eredményekre, azonban az elősorolt számokkal szemben bátran ellenvehetnek önök azon kérdést, hogy nem voltak-e azok a véletlenek játékjai? nem lehetnének-e ezen számarányok talán mások is?

Ezen kérdésekre határozott nemmel kell felelnem. A fennforgó körülményekkel szemben a számok mások nem lehetnek, és csakis ezeknek változtatásával lesznek a számarányok is magasabbak vagy alacsonyabbak, mert a statisztika tanulmányozása azon meglepő igazságot deríti napfényre, hogy ily dolgokban véletlenség nem létezik, mindenhol ok és annak megfelelő okozat, szabályosság, rend és belső harmonia!

A mi előttünk esetlegesnek, rendkívülinek tünik fel, azt csak a rendes körülmények láncolatának egyik szeme, az másképp nem is lehetett mint volt.

Hogy ezen igazságról meggyőződünk csak attól kell óvakodnunk, hogy ily rendkívülinek látszó eseményeket ne vegyük elváltan és önállóan szemügyre; vagyis nagyobb mennyiségekre és nagyobb számokra kell figyelmünket fordítani.

Ha például a légköri és metereológiai tümenényeket bizonyos vidéken vizsgáljuk, igaz hogy az egyes napokon nagy ugrásokat fogunk észlelni, azonban nagyobb időszakra kiterjesztve vizsgálataink csakhamar

kastélyában találkozunk, hol a diszes urilak világosabban csillogó termeiben és szobáiban számos előkelő és diszes társaság rajongó méhekként mozog és mulat. Ott vannak ismerősink mind és mennyire fognak olvasóim csodálkozni, sőt reám tán ama tétova jellem miatt neheztelni is, melylyel beszélyem egyik hősét, Radót, felruháztam, ámde úgy van és én úgy adom, a mint van, ott ült mint Junó oly büszkén és elbizottan a szép Emerence és mellette, mint lovagja és a mint látszik ruhájára lett hódoló lovagja Radó! — Ők enyelegetek, igen, — ez a valódi kifejezés enyelegetek — és mit bizalmas társalgásukból következtethetni lehetett, a jelenlevő vendégsereg mosolyogva következtetett is, jól értették egymást, így Pál a négy évtizedes és így már a harmadik capitulációt vitélül szolgáló arszlán, továbbá az érdekes Olivér is, ki nemcsak lehütötte előbbi bramabazi heveségét, mi valóban Radó érdeme volt; de még a szép szőke fürtű Emerence iránti szerelméről is lemondván, — azon, a férfiaknál, a 25-ik évvel megéledni szokott elvnek, melyszerint sokkal érdekesebb a férjes nőnek, mint a csupa ábrándok közt éledező hajadonoknak udvarolni, látszott meghódolni, mert a társaság egyik legszebb asszonyának tömjényezett, még pedig sokkal komolyabban és szerencsésebben, mint azelőtt pár hóval a szép Emerencenek, mert új ideálja rokonelv tisztelőjének mutatta be magát.

Megkezdődött a tánc s táncot tánc és ismét tánc követte, — míg a már kifáradó vigalom hőseit és hősnőit a gazdagon terített és a különféle színben csil-

szabályosságra és rendre fogunk akadni. Ugyanezt fogjuk észlelni a légnymás nagyságánál, a hideg és melegnél, az esőzésnél és havazásnál, a szeleknél és zivataroknál nemkülönben ezer más tümenénynél.

Az egyik év fogyatkozását, egy másik év bősége üti helyre, Franciaország saoni departmanjában 115 éven át eszközölt észleletek bizonyítják, hogy ott átlagosan évenként 125 napon esik az eső.

Hasonlóan mint a phisikai világban áll ezen igazság, a társadalmi s mi több az erkölcsi világban is; itt is mindenütt állandóságra, szabályosságra, rendre és harmoniára akadunk.

Míg a társadalmi alapokban lényeges változás nem történik az esketések, a születések és halálozások egy és ugyanazon mennyiségűek maradnak egy hosszabb korszakban, sőt még meglepőbb eredményre jövünk, ha például Smidt Valentin 40 évi időtartamról felvett észleleteit vesszük szemügyre, ő tudniillik kiszámítja, hogy például a nők egy hetedrészre férjhezmenetelük utáni első évben, egy harmadrésze első és második évben és csak egy harmadrésze az ötödik évben lesznek anyákká.

Még érdekesebb a természet azon rendszere, hogy a néáni fogyatkozásokat vagy rendtelenségeket, csakhamar pótolja és kiegyenlíti.

1832. évben például Franciaországban rendkívüli halálozás mutatkozott, a cholera borzasztó pusztításokat idézett elő, az elhaltak száma 933733-ra ment, tudniillik 63600 emberrel vagyis 15% kal több egyén halt el mint más rendes években, azonban a következő évben a halálozások száma már 812858-ra szállt le és így 57600 emberrel vagyis 15% kal kevesebb halt meg mint rendesen meghalni szokott, a mult év fogyatkozása tehát helyre volt ütve.

1848-ik évben nagy drágaság létezett és 30% kal több ember halt el mint 1846-ban, azonban 1848-ban, dacára a párizsi forradalomnak, a halálozások rendes arányt tüntetnek fel, a mult évi fogyatkozás pedig a természet akként ütö helyre, hogy ezen évben 30% kal több születés volt mint a mult évben. Ezen tapasztalatok az 1849-iki cholera után is tétettek; hogy pedig ezen tények nem egy vak véletlen, vagy a praedestinatio eredményei, hanem, hogy azok egészen anyagi körülményeknek kifolyásai, azt csak hamar felismerhetjük, ha meggondoljuk, hogy az inséges idők első sorban a gyöngébbeket, a gyermekeket és öregeket sodorják el, a hátramaradtak tehát rendesen az erősebb alkotásuak, melyek a betegségnek jobban ellenállnak.

Mily borzasztó hatással volt Maltusnak azon tana, hogy az emberek geometrikai, az élelmiszerek pedig matematikai arányban szaporodnak és hogy tehát előbb utóbb az emberiségnek élelem hiány miatt ki kell halni; mily helytelen és veszedelmes indítványokra adott ezen tan alkalmat, mennyire akadályozta a házassági és letelepülési törvényhozás okeszerű fejlődését.

Ha a statisztika ezen tan hirdetése idejében jobban kiképezve lett volna, bizonyára sok ártalmas törvényhozási intézkedést megakadályozott volna.

Az emberiségnek idővel élelem hiány miatt kikélni! ezen kétségbeeső jaj veszekléssel ronták a legvált s ennek természetes következménye lön a beauraticus bölcsesség általi gyámkodás a nép fölött, a házasságoknak megszorítása, a letelepülési akadályok, a szabad ipar korlátozása az ingatlan javak felosztásának megtiltása.

(Vége következik.)

logó boros üvegekkel, — miket a szurkosfejű pezsgő palaczkok, mintegy még nagyobb vigasgra felhívók, még ingerlőbbé tették, — feldiszített asztalok fogadták elejük tartva a dús választéku és legfinomabb étkeket és csemegéket. Mindannyian helyet foglalának, Radó hölgyét szinte oda vezeté, — Emerencához legszívesebb kézszerítés közt suttogott: „Ott leszek a kápolnán túli szobában, — de ne soká várásson Radó.“ És helyet foglalt miután egy büszke tekintettel maga körül azt látszott mondani: „Lássátok, ő a büszke, a kérélhetlen, ő is lábaimnál hever!“ — Ez alatt Radó az épen együtt csevegő Pál és Olivérhez lépve, azokkal halkán e szókat váltá: „Ott legyenek ám uraim, hogy tanui lehessenek, mily szent előttem barátom hullája fölött tett esküm!“ mire a megszólítottak gyorsan és halkán egyetértő igennel válaszoltak. — Most már mindenki csak kettővel foglalkozott, az evéssel és ivással, míg a szebbnél-szebb dallamokat hangoztató zenekar hangjába a tányérok s evőszerek zaja, a poharak csengése és mintegy a lakomának a kellő méltóságot megadó, a pezsgő palaczkok durranásai vegyültek habosan felálló nedvükkel az amugy is folyton zajosabban zsiabongó tárcaságot élénkítették; észrevehetlenül távozhattak tehát az általános zajban, először Emerence és utána Radó, kik ügyesen forgolódván az evőteremben, végre lépteiket annak azon ajtaja felé irányozhatták, melynek külsőben át ama szoba sorozatba jutottak, a melynek közepén a kápolna volt, a családi sirbolt ajtajával és a finom rácsozaton belül, majdnem kisérletesen pislogó örök lámpájával.

(Folytatása következik.)

Erdészeti viszonyok Fejérmegyében.

Fejérmegye erdészeti viszonyai érdekében óhajtunk ez alkalommal némi megjegyzéseket s észrevételeket tenni az északi vidéket tekintve. Fejérmegye északi vidékén évekként ezelőtt nagy erdőcsoportok foglalták el a tért, úgy, hogy művelés alatt levő rész aránylag kevesebb volt mint az erdő? Volt fa, úgy épület, mint tüzelő anyagra elég, úgy, hogy egy öl kemény tűzifa 4—5 frtért kapható volt; sőt voltak helyek (pl. Csákvártól nyugatra a zámolyi határ) hol a legelőt részint tölgy és bükkfa erdő, részint pedig helyielyel közel álló vadalma és körtefák takarták el a nap hő sugarai — elől. Ismét kiindulva a Vérteshegyeken keresztül fel egészen Tatáig mindenütt erdő takarta helyek voltak.

Megindult azonban a földtagosítási mozgalom s az erdők az ember parancsszavára, mintha dróton rángatható katonasereg lettek volna, eltűntek a földszínről. Némely helyeken most, ott hol ezelőtt szép pázsi ton legelészett a csorda, a fű nem nő meg, mivel a nap elsűti, hanem répat természetnek, hogy legalább a szarvasmarháknak adjanak némi táplálékot. Más hol e magaslatokon szőlőültetvényeket kísérlettek meg, nem megvetendő sikerrel. A legtöbb hely azonban most is üresen pusztán áll, részint egypár lézengő birkának, részint pedig a terjedelmes erdőkből nagy mennyiségben hátramaradt vadnasnak legelőhelyül szolgálván.

Kérdi talán valaki, mi szolgáltatott alkalmat arra, hogy az erdők így elpusztultak? Könnyű reá megadni a feleletet: Magyarország egy megyéje sincs talán nagybirtokosokkal annyira teletömve, mint épen Fejérmegye, ezen uraknak pedig tér kellett, hogy rangjuk és fényükhöz mérten élhessenek, mit csak a tetemes termelés útján érthettek el; úgy pusztultak el a szép erdősorok s lett pusztá tér a megyének nagyobb része, nem ritkán futóhomokkal borítva, egyebet nem terem, mint silány törökbuzátt.

A fák tehát lekoppasztattak, kivágtattak, de helyettük semmi sem neveltetett. Mikor az erdővágási düh megindult, akkor volt fa 5—6 évig elég, úgy hogy a ki mennyit kibírt vágni, fele az övé volt. — Most azonban már megváltoztak az állapotok. A szegény ember, ki eddig meleg szobában nevelte ki a hideg telet, most 12—16 frton fizeti meg ölt a fának. De nemesak ily uton volt ennek a megfontolatlan tettnek szomorú következménye.

Még a szőlőhegy háta megett állott az erdő, addig volt légyen bármily zord a tavasz, a gyümölcsfák a mennyit annyit mégis gyümölcsöztek, s azóta? Minden tavaszal megveszi gyümölcsünket az Isten hidege.

Figyelmeztetem tehát Fejérmegye északi részeinek földesurait, hogyha azt nem akarják, hogy azon vidék, mely most gyümölcsöző, rideg pusztasággá váljék, tegyenek meg legalább annyit, hogy a hegyormokot és köves, semmire sem használt helyeket ültessék be, fásítsák be, mert ez a gazdálkodás odajuttatja őket a hová maguk sem akarják. — a — a.

Egyletek és intézetek.

— A székesfejvári kölcsönös segélyző-egylet vasárnap folyó hó 21-én tartotta meg rendes évi közgyűlését a városháza nagytermében, melyen mintegy 50 tag jelent meg. — Elnöklő Töltényi Antal igazgató a gyűlést 9 órakor megnyitván, a napirend értelmében mindenekelőtt az igazgató tanács jelentése olvastatván fel, melynek minden módzata egyhangúlag elfogadtatott. Azután következett a számvizsgálók jelentése; az 1874-iki számadásokat illetőleg az igazgató-tanács részére a felmentvény megadott. — Az 1869-iki évtársulat végelszámolási bizottságnak számadásai elfogadtattak, valamint elfogadtatott az igazgató-tanács által javasolt s mártius 1-jére kitűzött számadási határidő. Vége a kisorsolt bizottsági tagok helyébe az alapszabályok 22-dik § sa értelmében a választás mezejtétvén, következő eredményt tüntette fel: *Igazgatótanács tagok:* Auer Miksa, Emelch Ferencz, Guthard Mór, Herzeg Ignác, Hübnér Róbert, Havranek János, Péczely Vincez, Sommer Mór, Stern Lajos, Waleh Károly. *Póttagok:* Dr. Neumann Armin, Kovács Pál, Langraf Gábor, Roszberger Imre. *Évi számvizsgálók:* Hahn Antal, Klein József, Rosznagl Antal, Meisel Odón, Weiner Sámuel. *1870-ik évi végelszámoló bizottság tagjai:* Abel Alajos, Bierbauer János, Deutsch Manó, Felner Soma, Birkl János.

— A megyei kórház mult évi állapotáról szóló jelentés küldetett be hozzánk, mely szerint ezen kórházban az 1874. évben gyógykezeltetett 1873. évről visszamaradt 9 férfi, 7 nő, fölvetetett az 1874. évi folyamában 195 férfi, 56 nő. Összesen volt 267 beteg. Ösztály szerint: belbeteg 83 férfi, 14 nő, sebészi eset 28 férfi, 1 nő, szemészi eset 5 férfi, 1 nő, szülési eset 5 nő, kitég 19 férfi, 11 nő, elmekor 4 férfi, 7 nő, — bujaker 27 férfi, 11 nő, meghalt 25 férfi, 6 nő, visszamaradt 12 férfi, 7 nő. — Az 1873. évi betegforgalmat viszonyítva az 1872-ik évihez 104 egyénnel kevesebbet a betegek száma. A mult évi pedig az 1874. évhez képest 15 el kevesebb beteg számot tüntet elő. Ezután az összeállító főorvos a községi beteg ápolási alapok rendszeresítése iránt tesz említést s egy indítványt; ezen ügyet részünkről fontosnak találván, alkalmaszerűleg részletesebben szólnak róla és saját nézetünket is e tárgyban előadjuk. Az 1874. évi kórházi be-

vétel ápolási díjon kívül, a tőkéből bejött kamatot, az 1200 forintos alapítványt, kegyes adományból, a sorsjáték után visszamaradt és jelenleg már beszívárgott összeget hozzászámítva 8646 frt. 22 kr. volt. Kiadás 6677 frt. és így a múlt évi bevétel a kiadást 1969 frt. 22 krral haladta meg. Az alaptőke 40,799 fr. 92 kr.

Tanügyi hírek.

Mendlik Alajos főreáltanodai igazgató ur felsőbb leánytanodájában mult vasárnap, febr. 21-én reggeli 10 órakor egy igen tapintatosan rendezett kis iskolai ünnepély tartatott. A tanoda növendékei t. i. bemutatták a szép számmal megjelent szülők és vendégek előtt a zongorajáték s szavalatban eddigi előhaladásukat. A lányoknak korukhoz mért ügyessége s alapos képzettsége, mindenkit meglepett. Az egyes fellépők zajosan megtapsoltattak. A jelen voltak szíves köszönetet mondtak az ügybuzgó igazgatónak s művelt lelkű kedves nejeinek, szívöböl kívánva, hogy városunkra nézve ezen feltehetően s nagy léghagypótló tanintézet mielőbb felvirágozzék.

Tek. Say Rudolf ur, városunk ritka buzgósága iskolaszéki elnöke, vasárnap február 21-én gyengélkedése daczára is, két teljes órán át kegyeskedett a városi iparos tanoncok délutáni előadását látogatni. A megbízatásának teljes odaadással élő jeles férfiú nagyon megérdemelné, hogy e város iparosai, tanonczaik jobb iskolázatására irányult nemes gondoskodásában annyira tevékeny elnök urat, saját érdekében nagyobb mérvűleg támogatsák.

Göbel János György belvárosi főtanító, a legközelebb tartott megyei közgyűlésen a megyei bizottság kebeléből iskolatanácsosnak választatván mennyiben a tankerületi községi tanítók részéről is ugyanazon megtiszteltetésben részesült, tanító társai részéről történt választatásáról, illető helyen legközelebb leköszönt. — Utóbbiról pedig mint halljuk azért, hogy egy a megyei községi tanítóknak alkalom nyíljon, sorukból egy taggal többet az iskolatanácsba küldeni. — Ehhez részünkről hozzáteszük, hogy a leköszönt helyébe megejtendő új választásnál igen méltányos dolog lenne, ha a három fehérvári tanító mellé egy vidéki választatnék meg iskolatanácsosává.

Gróf Waldstein János ur ő excellentiája, megyénkkel határos pusztai császi birtokán, az urasági cselédek gyermekei számára iskolát állított. Az új iskolaházban, a kor követelményeinek megfelelő tantermen kívül van a tanító számára egy igen kényelmes, tisztességes lakás. A tanító évi járandósága (hírszerint) 700 o. é. frtban állapított meg. Sok ily derék gróf s népnevelésünk feljutand az óhajtott magaslatra!

Megyei és városi hírek.

— **Városunk bizottsága** folyó hó 22. és 23-án tartotta meg rendes havi közgyűlését, melyről a részletes tudósítást jövő számunkban hozzuk.

— **Pályázat.** Felkértek azok, kik a Székesfehérvári ügyvédi kamaránál rendszeresített irnoki állomásra pályázni óhajtanak, a kamarai alulírt elnökénél jelentkezni. — Sz. fehérvárott 1875. febr. 23. — **Szűts Sándor**, (lakása dr. Say ház, első emelet.)

— **Fűzérke.** Az izr. nőegylet tombolajátékkal egybekötött fűzérkéje szombaton a kereskedelmi csar. helyiségében az idén is, mint mindig — fényesen sikerült, — még pedig úgy anyagi, mint fény és jókedv dolgában, volt szép közönség, a kedv nem ismert hátrált, a mint az ily alkalomkor lenni szokott. Este 9 órakor vette kezdetét lassu magyar és csárdással a tánc s a tánczos párok vetélkedtek egymással annak lejtésében, míg nem a változatos tánczszorral reggeli 5 órakor szünetet ért. Talp alá valót Radics Bernát zenekara húzta s jó zenéje mellett a jókedv kezdettől fogva egész végig általános s a mulatság fosztelen volt. A szép fűzérke érdekességét városi főispán Szűcs Marich Lászlóné ő excellentiája és kedves leánya Julia megjelenésével fokozta. Szűcsné alatt megkezdődött a csinos nyerevényekkel kecsesgető tombolajáték, aztán az ajándékozott csecsebecsék elárverése. A tombolajáték és az árverés befejezése után az ifjuság tánczra kerekedett. A vendégkoszorut megjelenésükkel ékesítették: Dr. Neumann Arminné, Kreizler Zsigmondné, Wertheim Arminné és Salamonné; a fiatal hölgyek köre igen csinos volt Horváth Böske, Schlesinger Caesarin, Markus Hermin (Kisbéröl), Buchwald Berta, Kreizler Adél, Dukesz Lujza, König Lujza és még számosak részvételével. Wertheim Mózesné háziasszony valamint az egész rendező bizottság meg lehetnek elégedve az eredménynyel, mert a közönség nagy számából ítélve, a begyűlt összeg előfogja segíteni a jótékony célt.

— **Bizottsági tagok kisorsolása.** Az 1870-ik évi VII. t. cz. 28-ik § sa értelmében tegnap a rendes havi közgyűlés alkalmával a városi bizottság választott tagjai felerészben következők sorsoltattak ki: Berregi József, Haber Hugo, Havranek János, Jahn István, Károlyi Nándor, Krausz Henrik, Langhammer Ignác, Liszics István, Lechner Ferencz, Madaras Lipót, Málnai István, Matuska János, Pellet Ödön, Pézses József, Polczér József, Papp Mihály, Papp Ignác, Radics Mihály, Rosznagl Antal, Szűts Sándor, Schnetzer József,

Töltényi Antal, Vincz András. A kisorsolt bizottsági tagok helyébe az új választás f. évi mártius 4-én fog eszközöltetni.

— **A fejezmegyei s városi történelmi s régészeti egyesület** alakuló közgyűlését közelébb fogja megtartani. Jelenleg a megyei arisztokrátiához intézetett felhívás az egyesület pártolása tekintetéből. Különbösen mi helyt az alakuló gyűlés megsz. működését azonnal megkezdi s a régiségért rendezve, valószínűleg még ez év folytán a közönség számára megnyitattik.

— **A tartós téli időjárás,** mely dermesztő és esikorgó hidegségével ritkítja pártját, enyhébbre fordult vasárnap, mely szép verőfényes nap volt, csak néhány fok hideggel, mely azonban délfele tetemesen alábbszállott. A kellemes idő sokakat kicsalt a kályha mellől s az utcák megélénkültek, elleve a sétálók tömegével. — A korcsolázóknak is kellemes napjuk volt s a délutánt vígan töltötték el. Hétfőn azonban ismét szigorúbb arcot öltött az idő s folyton tartó hideg mellett nagy szerenese, hogy a földekett vastag hó borítja.

— **A Vörösmarty-kör** által folyó hó 22-én rendezett fűzérkén igen szép társaság gyűlt egybe. Altalános jó kedv és fesztelenség uralkodott, s a táncz nagy hózzel reggeli 3 óráig tartott. A kedves tánczosnők koszoruját képezték: Ambrózyne, Boda Mariska, Dietrichné, Felmayer Ida s Gizella, gr. Gorsej Marietta, Haszmann Ida, Heroldné és nővére, Horváth Böske, Juraszekné, Jurisztovszky Emma, Ligetiné, Pállyné, Ráder Gizella, Say nővérek, Szűcsné-M. Julia, Szinováczné, Szűcsné Elvira, Szűcs Sándorné, Vértessy, Világi k. a.

— **A megyei központi választmány** e hó 20-án gyűlést tartott a megyeház kistermében, a tárgya a beadott összeírások, illetve a választók névjegyzékének átvizsgálása volt, mely névjegyzék kisebb törlések után megállapított. Az így elkészült névjegyzék kinyomatva a községeknek a reclamatiók eszközlése végett ki fog adni.

— **Beküldetett.** A színházi intendatura figyelmét egy szabálytalan eljárásra hívjuk fel, mely a jutalomjátékoknál a bérleti jegyek eladása körül tapasztaltatott, ugyanis a szinlap szerint a bérlek jegyeiket déli 12 óráig megtarthatják illetve beválthatják és mégis megértent, hogy jóval 12 óra előtt az illető bérlek jegyet kiváltani óhajtván; a pénztártól azon elutasító választ nyerte, hogy a jegy már eladott! Ezen eljárás semmiesetre sem szabályos s a bérlek érdekeit s jogait nagyban sérti, jövőre több figyelmet kérünk.

— **Szombaton** Bényeiné H. Emma jutalomjátéka zsufolásig megtöltte a színházat, de az előadás nem elégitte ki a közönséget. — Bényeinétt megjelenésekor tapsvihar fogadta, s a karzatról záporként hullottak alá a versek, miket egy poeta a színésznő tisztelői nevében írt és nyomtatott ki.

— **Botka Antal** a helybeli kir. járásbírószag szorgalmas és szakavatott tisztviselője ebbeli állásáról leköszönvén Sárboárd községben ügyvédi irodát nyitott, a szorgalmas fiatal ügyvédet különösen ajánljuk az illető felek figyelmébe.

— **Tizenharmadik gyerek.** Ráczalmásról értesítenek bennünket, hogy ott Csepesz Józsefné a mult heten tizenharmadik gyermeket hozta a világra. Megjegyzendő, hogy az állam részéről semmi segélyben sem részesül, noha a törvény szerint már a hatodik gyermeket az állam köteles neveltetni, írja a „Független Polgár.”

— **Táborszky és Parsch** zeneműkereskedésében megjelent s hozzánk beküldetett: „Meter“ gyors polka, szerző: ifj. Farbach Fülöp. Ezen érdekes új zeneművet ajánljuk olvasóink figyelmébe, kapható helyben Klökner P. kereskedésében is.

— **Helyreigazítás.** Lapunk mult számában a kath. legényegylet javára tett adakozásokat közölvén hibásan közöltetett, hogy ngsos Matuska János apátkanonok ur 20 krt. adományozott, mert 20 o. é. frt adott, mi is ezennel helyreigazítottuk.

— **Hivatalba való visszahelyezés.** B a m b e k Henrik városi hadnagy, ki ellen két rendbeli bünyvádi kereset indított s ezért ő hivatalából felfüggesztetett, a kir. törvényzék f. hó 20 kán tartott ülésében bünyvádi illetőleg tényállás hiányában ellene a bünyvádi eljárást beszüntette, s ennek folytán hivatalába visszahelyeztetett. Öszinte örömmel fejezzük ki, hogy e derék és szorgalmas hivatalnok állását újból elfoglalta.

— **Adakozások** a pákozdi honvéd emlékszóborra. Kégl György országgyűlési képviselő ur a velencei bál alkalmából utólagosan küldött 10 frtot. G. B. Budapestről 2 frtot. Összesen 12 frt. A mai napig begyűlt összeg a január 1-ig felszámított kamatokkal együtt 337 frt. 13 kr. Velence, febr. 22. 1875. **Cseh Mihály**, id, pénztárnok.

— **Baleset.** Szombaton este Fliesz Ferencz nevű kőfaragó segéd a kaszárnya-utczai Szilágyi féle kormában mulatván, midőn hazafelé távozni akart, a sikosra fagyott ajtó küszöbnél elcsúszott és az esés következtében lábát eltörte. A szerencsétlent félhoitan szállították a kórházba.

— **Az utczai légszeszvitágítás** 1875-ik évre a városnak összesen 7155 frt. 13 kr. költségbe kerül. A szerződés szerint vállalkozó részére biztosították 236 lámpa után 1667 óra. A világítás február hóra egész éjszaka 112 és féléjszaka 120 óráig láng. Holdtöltekor egész éjszaka 40 és féléjszaka 80 láng ég.

— **Adakozás.** A keresk. ifak betegápoldája részére a fejezmegyei takarékpénztár 20 frt., a keres-

kedelmi csarnok pedig 15 frt. adományozott, — mely összegek a koroda pénzalapjához csatoltattak. **Vaimár Ferencz**, pénztárnok.

— **Az izraeliták** mult szombaton ünnepelték meg a „kis purimot,” a „nagy purim” ünnepét jövő szombaton fogják megülni.

— **Véres verekedés** fejlődött ki hétfő és kedd közötti éjjel a „honvéd csárdában,” hol az egyik vendég, ki egy kissé jobban felöntött a garatra, mint a mennyit természete elbírt, — belekötött az ott mulató földművelőkkel, s heves szóvita után véres vereke désre fajult a veszekedés, mely alkalommal poharakat hajigáltak egymás fejébe, s a verekedés előidézőjét oly pogányul elverték, hogy bizonyára sokáig fogja megemlíteni azt a napot, melyen ily megtiszteltetésben részesült. Különbösen a többi verekedők ellen vizsgálat indítottat.

— **Lapunk mai számához** mellékeljük Schuller és társa triesti nagykereskedők árjegyzékét; ajánljuk azt közönségünk figyelmébe.

— **A moóri honvéd emlékszóbor** javára Csák-vártó f. évi január 23-án egy zártkörű tánczvizigalom rendeztetett, melyre szép számu vendégek jelentek meg; a mulatság fesztelküli és a jelenlévők közt általában kitűnő jó kedv volt. — A tánczvizigalom tisztja jövedelme 15 frtból állott; felülfizetések is történtek, nevezetesen, t. Kégl György ur, t. özv. Ujvári Mátyásné asszony, Lukács Gyula, Sterk Jakab, Jankó József és Dörner Károly urak által. A befolyt összeg bodajki felső járás tek. szolgabirójának az említett ezéira leendő fordítás végett átadatott. A nemeskeblű adakozóknak pedig hálás köszönetét nyilvánítja a rendezőség nevében **Lautner Ignác**.

— **Halálhír.** Tremkó József, városunkban ismert bábszűtő-mester folyó hó 21-én szívátgulat következtében 45 éves korában elhalálozott. Béke vele!

— **A fejezmegyei és városi régiségért** javára Pézses Ferencz ur hölgy Szent-mihályról 5 drb. római érdeket, 1 db ezüst József császártól való érmet; — Lőrincze József Nyékről 1 drb. I. Zsigmond lengyel királytól való 1520. évben vert ezüstérmét adományozott.

— **Vasuti szerencsétlenség.** F. hó 19-én este 9 és 10 óra közt a Kanizsáról jövő 256. számú tehervonatra, mielőtt ez Keszthelyre beérkezett, az épen haza menőfélben lévő ott állomásozó forgalmiszert Ermez, hogy hamarabb elérje az állomási épületet, fel akart ugrani, de megcsuszván, jobb lábát boka és térd közt a kerekek levágták. A szerencsétlenül járt alig 21—22 éves.

Színház.

Szerdán, február 17-én adatott: „Az ördög része,” élénk menetű, mulatságos darab. A szereplők közül mindenekelőtt Bényeinétt emeljük ki szép énekeiért s igen sikerült alakítása, könnyed játékáért. Kendy jól betöltte helyét. Kiemelendő még: Kómi ves komikus alakításáért. Közönség szép számmal.

Csütörtökön, február 18-án adatott: „A szerzetesek, vagy kaland a carmelita szűzek zárdájában.” Irta: Teneuli. Élénk menetű sokszor komikus helyzetű darab, de minden belső érték nélkül. Az előadás öszhangzatos volt. A darabra nézve azonban megjegyezzük, hogy ily régi s e mellett kevés értékű darabok helyett inkább az újabb irodalom termékeiben forduljanak. A szereplők igyekezettel játszottak, kik közül kiemelendő: Szilágyi, Barátosi, Dancz Nina, Károlyi, Ardayné, Kendy. Közönség közepes számmal.

Szombaton, február 20-án adatott: „A kék szakállu herceg” Bényeinétt jutalmára, zsufolásig tömött ház mellett nem a legjobb sikerrel.

Vasárnapon, február 21-én adatott: „A falu rosza,” népszínmű 3 felvonásban. Irta: Tóth Ede. Az előadás öszhangzó volt mint az első, bár hiányok itt is voltak észlelhetők. — A szereplők közül Kendy alakításának némely mozzanatai nem sikerültek s nem voltak oly kimért, hatásosak, oly művésziileg kidomborítva mint mult alkalommal, egyes részletekben túlozt, úgy látszik a multkor kiváló siker kissé elkapta; különben azért alakításának főbb részei teljes elismerést vívtak ki. Károlyi több sikerrel játszott ez alkalommal s a falusi bírót megkísérle szendélyesíteni, de nem minden helyzetben sikerült, s figyelmeztetjük, midőn eltűnt leánya felett tépelődik. Barátosi öltözte jól volt népiesen kiállítva s alakítása a multéhoz, mely alkalommal inkább mint lovag beszélt — nagyon emelkedett, szerepkörét átértézte s átanalta. Orsy, Dancz Nina, Bényeinétt, Szabóné ez alkalommal is egész odaadással s teljes sikerrel oldák meg szerepeiket. Kómi ves s Tóth Soma igen jól alakítottak s komikus játékukkal többször élénkséget idéztek elő. A közönség nagy számmal.

Hétfőn, február 22-én adatott: „Don Caesar de Basan,” színmű 5 felv. Irta: Dumanoir és Dennery. Fordította: Diósy. Az előadásról általában irhatjuk — sikerült. A szereplők közül Szilágyi a kalandor Don Caesart igen ügyesen szendélyesítő s szerepét jól betöltte, Dancz Nina komolyabb szabásu szerepében hatással s meleg érzéssel játszott, föleg midőn igazai férjét felismeré, helyzetét átértézte adta. Dezső, mint esel szövő ügyesen alakított s általában e szerepekben eddig mindig sikerrel megállta helyét. Jól játszott Orsy s Kendy né komoly, úgy Tóth Soma és Kópi ves komikus helyzetű szerepében. A közönség kevés számmal.

Vasuti menetrend.

Budára regg. 3 ó. 55 p. d. u. 1 ó. 50 p. este 6 ó. 30 p. **Budáról** regg. 7 ó. 15 p. d. e. 10 ó. 45 p. este 9 ó. 40 p.
Kanizsára regg. 9 ó. 30 p. d. u. 2 ó. 0 p. éjjel 12 ó. **Kanizsáról** regg. 6 ó. 18 p. d. u. 1 ó. 48 p. éjjel 10 ó. 43 p.
Ujszónybe regg. 10 ó. 18 p. d. u. 2 ó. 23 p. **Ujszónyból** d. u. 2 ó. 33 p. éjjel 11 ó. 37 p.
Veszprémbé regg. 9 ó. 37 p. éjjel 12 ó. 19 p. **Veszprémből** regg. 1 ó. 26 p. d. u. 4 ó. 17 p.

G a b o n a - á r

február 24-én.

Alsó-ausztriai mérő.	frt	kr	frt	kr	frt	kr
Tiszta buza	4	50	4	20	4	—
Kétszeres	3	70	3	65	3	60
Rozs	3	30	3	20	3	10
Árpa	2	40	2	30	2	20
Zab	2	—	1	90	1	80
Kukoricza	2	50	2	40	2	30

Felelős szerkesztő: **Hattyffy Dezső.**

Hirdetések.

R Holgyeknek nélkülözhetlen!
RAVISSANTE!
 Főre mindenféle arcfestékek! Főre a rizsperrel! Ezek elárulják magukat! Csak a megrögzött, hivatalosan meg vizsgált, tiszt és teljesen ártalmatlan RAVISSANTE Dr. LE-JOSSE-től Párisban bír azon erővel az emberi bört minden sértéstől megmenteni, utóhajtókat megóvni és szépséget a örök ifjúságot biztosítani. Már az első kísérlet meg fog bírni kit vizsgálni arról, hogy minden ártalmatlan és egészséges. Kapható nagyban és kiskisajtokban Budapesten. Dr. LE-JOSSE főraktárában, Király-utca 15. szám 1. 19. Egy üvegtök ára 1 frt. 50 kr. Vidéki rendelvények a legbiztosabb titoktartás mellett utánvéttel eszközölhetnek.

Kerestetik a „Vörösmarty“-
 térhez közel egy, mintegy fél hold nagyságu kert bérbe,
 egy vagy több évre.

Gyümölcsfás-kertnek
 előny adatik.
 Utasítást átvesz a kiadó-hivatal.

A fehér ló korcsma
 (felsőváros, vásár tér 19. szám) mézszárszékekkel együtt a jövő

Szent György napra kiadó.
 Bővebb tudósítást a háztulajdonos ad.

Rósa L. E.

vegyészeti termények gyára Budapesten,
 borkövet, borsavas, meszet, borseprőt folyékony és sajtolt (nedves és száraz állapotban) vesz.

Ezennel bátorkodunk a t. közönségnek *francia modorban készült*, a bécsi világkiállításon elsőrendű éremmel jutalmazott, a magyarországos iparegyesület által jegyzőkönyvileg kitünőnek talált s a mult évi londoni borkiállításon kitüntetést és általános tetszésben részesült

magyar pezsgőborainkat
 felajánlani.
 Főraktárunk Fejér- és a szomszédmegek számára:

Abel Alajos urnál
 Sz. Fejérvárott, (uri utca, Schwanfelder-féle ház) létezik.
 Azonkívül Sz. Fejérvárott kaphatók boraink Flitsch Pál fia, Prenn József, Reichard Mór, Rosznagl Antal, Kovács Pál, Hübner Róbert és Karl József kereskedő urnáknál, — (Velenceze, Fejérmegye) Pethő Imre és társainál.

KLÖKNER PÉTER, kiadó-tulajdonos.

Ódvas fogak betöltésére

nincs alkalmasabb és jobb szer, mint azon **fog-plombe**, melyet **Popp J. G.** es. kir. udvári fogorvos Bécsben, bolváros, Bognergasse Nr. 2 készít, a melyet mindenki maga nyomhat od-as fogába, a mely aztán a fogmaradványt és inyt összeköti fog továbbromlását megóvja s annak fájását megszünteti.

Anatherin-szájviz

dr. Popp J. G. es. kir. fogorvostól Bécsben, Stadt, Bognergasse 2 sz. **1 frt. 40 kros palackokban.**

legjellemzőbb szer csúszos fogfájás, a foghús gyuladása, dagamata és k sebzése ellen; feloldja a meglévő fogkövet s gátolja annak újralakulását, megerősíti a mozgó fogakat és foghús megszilárdítása által; s midőn a fogakat és foghúst minden ártalmatlan anyagtól megtisztítja, a szájnak kellemes frisséget kölcsönöz, eltávolítja a száj rosz bűzét csak rövid ideig használat után is.

Anatherin-fogpép

dr. Popp J. G. es. kir. udv. fogorvostól Bécsben.
 E készítmény megőrzi a lchellet frissességét és tisztaságát, ezenkívül arra is szolgál, hogy a fogaknak vakító fehérséget kölcsönözzen, azok romlását gátolja s a foghúst megerősítse.

Dr. Popp J. G. Növény fog-pora.

Annnyira tisztítja a fogakat, hogy naponkénti használata által nemcsak az annyira kellemetlen borkő távolítatik el, hanem a fogak glazurja és fehérsége is mindinkább gyarapodik. — Egy doboz ára **63 kr. o. e.**

Kaphatók: Székesfejérvárott: Braun J., Diebálla György, Deutsch A. és fia. Lovasber. nyben: Heiszler gyógyszer. Móórrott: Jency Palotán: Würthl. gyógyszer. Veszprém: Gutthard és fiaival. Dunaföldvár: Lukács A. és Kubányi S. gyógyszer. Duna-Vecsén: Klinke gyógyszer. Kun-Szent-Miklóson: Tóth S. gyógyszerárában.

Ajánlható mindenkinek!
 ki szép
női ruhakelméket
 jutányos áron vásárolni kíván:
Hamburger Adolf
 divatáru üzlete
Budapest,
 IV., koronaherezeg (uri) utca 8. sz.
 Minták bárhová ingyen és bérmentre küldetnek és megrendelések utánvétel mellett gyorsan eszközölhetnek.

A valódi Wilhelm-féle vértisztító theája

az egyetlen biztos hatásos vértisztítószer, s Európa legtekintélyesebb orvosai által, mint leghatóságos szer ismertetett el.

E thea meggyógyítja az egész megromlott szervezetet, mint semmi más szer elválasztja a belső részben leülepedett betegség esiráját, s hatása bizonyos.

Alaposan gyógyítja a köszvényt, sebek és nyílt sebeket, ugyszint minden bőrkütséket, kútegeket az arcból, szepől stb. Különös jó eredményt nyel működik e thea szorulás, máj- és vesebántalmaknál, sárgaság, ideg- és izombajoknál, ugyszint gyomorégés, altesti bántalmak, pollitio és tehetetlenség ellenében.

Fájdalmaknál u. m. görvéllyör, ordagánat stb, színte a leghatályosabb s legjobb hatályu gyógyszer.

Számtalan bizonyítványok, elismerő- és dicsőítőlevelek mind megannyi bizonyítékai e kitünő szer jóságának — Ennek bebizonyításául szolgáljon e néhány alábbi bizonyítvány:

T. Wilhelm Fer. gyógyszerész urnak Neunkirchenben.

Wocheiner-Festritz, oct. 1. 1872.

T. uram! Ismét kérek néhány csomagot az ön híres és oly jó hatással bíró „vértisztító theájából”, melynek kétszeri használata után magam tökéletesen helyrehoztam. A theát kérem utánvét mellett küldeni.

Tisztelettel
Jerala János,
 káplán.

T. Wilhelm Fer. gyógyszerész urnak Neunkirchenben.

Ismertem volna előbb az ön „vértisztító theáját”, bizony sok bosszu szenvedéstől lettem volna megóva és sok forintos darab maradt volna zsebemben, melyeket meggyógyításomra hiába elfeséltem, míg az ön megfizethetlen theájára akadtam.

Kérem számomra abból 12 csomagot küldeni.

Tschuka, oct. 2. 1872. Alázatos szolgálja
Dilz József.

Csalás- és hamisítástól mindenki óvatik!

A valódi Wilhelm-féle vértisztító thea egyedül valódiilag kapható: Neunkirchenben és minden lapokban jelzett gyógyszerárakban. — Egy csomag 8 adagot tartalmaz, s többféle nyelven írt használati utasítással együtt ára egy csomagnak 1 frt. Csomagolás és bélyeg külön 10 kr.

A vevő lézönység kényelme tekintetéből a valódi theát kaphatni: Székesfejérvárott Diebálla György gyógyszerésznél és Pínkás Zs. előbb Légmán-féle) fűszerkereskedésben.

Árverési hirdetmény.

A székesfejérvári e. f. kir. telektörvényszéknek 13475./tk. 1874. sz. alatti végzése folytán közhírré tétetik, miszerint a székesfejérvári takarékpénztár felperesnek Szabady László helybeli lakos alperes elleni 7000 frt. tőke s járulékairejég követelése kielégítése tárgyában lefoglalt és a székesfejérvári 73. tjk. A + 1 sor 84. hrsz. alatt a ház felerésze 9855 frt. becsértékben, ugyanott 2. sor és 96. hrsz. ház felerésze 6508 frt. 33 kr. becsértékben, ugy a székesfejérvári 1474. sz. tjk. A + 1 sor és 74. hrsz. a ház felerészenek 3376 frt. 25 kr. becsértékben végrehajtás utján leendő elárverezése elrendeltetik s ennek foganatosítására 1-ső határidőül 1875. évi mártius hó 23-ik szükség esetében 2-ik határidőül 1875. évi april hó 23-ika mindenkor délelőtti 10 órája a kir. törvényszék helyiségében azon kijelentéssel tüzetik ki, hogy a 2-ik árverésen a fekvőség becsáron alul is 10% bánatpénz képeni letétele mellett el fog adatni. Az árverésnek többi feltételei a kiküldött kir. törvszéki végrehajtó Tuboly István urnál megtekinthetők lévén.

Egyszersmind pedig azon jelzálogos hitelezők, kik nem ezen tkvi hatóság székhelyén vagy közelében laknak, felszólítanak, hogy a vételár felosztása alkal mával leendő képviselhetőség végett e hatóság székhelyén megbízottat rendeljenek, s azok nevét és lakását az eladásig jelentsék be, ellenkező esetben a hivatalból kinevezett gondnok által fognak képviselteni.

Vége a prdt. 433. és 466. §§ ahoz képest felhivatnak mindazok, kik a fentebb írt javak iránt tulajdoni vagy elsőbbségi jogukat érvényesíthetni vélik, igénykeresetüket a hirdetmény közzétételének utolsó napjától számítandó 15 nap alatt ezen tkvi hatóságnál nyujtsák be, különben azok a végrehajtási árverés foganatosítását nem gátolván, igénylők egyedül a vételár feleslegére fognak utasíttatni.

Kelt a székesfejérvári e. f. kir. törvényszéknek 1875. évi jan. hó 29 én tartott tkvi üléséből.

Faith János, kir. tkvezető.

Árlejtési hirdetmény.

A közmunka és közl. nméltóságú m. kir. miniszterium 1875. évi jan. hó 13-án kelt 18834/1874. sz. intézkedéssel e buda-grázi államut 1423/3 mfl. közti régi fa-uteresz helyett egy boltozott új uteresz felépítését kegyesen engedélyezni méltóztatott.

Az 1875. évre vonatkozó munkák következőkép számítvák:

- I. A lebontási munka összege 6 frt. 68 kr.
- II. A földmunka összege 24 frt. 74 kr.
- III. A közművesmunka összege 415 frt. 40 kr.
- IV. Az utépítési munka összege 77 frt. 27 kr.
- V. Az ácsmunka összege 35 frt. 38 kr.

Főösszeg . . . 559 frt. 47 kr.

E czélből f. é. február hó 27-én d. e. 10 órakor alulirt m. kir. mérnöki hivatal irodájában írásbeli ajánlatok elfogadásával párosult nyilvános árlejtés fog tartatni; melyre a vállalkozók azon megjegyzéssel figyelmeztetnek, hogy a fönkitett összeg 5% vagyis a kerékszámban 28 frttal bánatpénz gyanánt magukat ellássák. — A legjutányosabb vállalkozó által ezen utóbbi összeg 10% re leendő kiegészítendő; színten ezen 10% összeg leend az 50 krral bélyegzendő ajánlatokhoz csatolandó; megjegyezvén, hogy az árlejtés után a legjutányosabb vállalkozó kivételével, a többi versenyzőnek bánatpénzök azonnal vissza fog adatni. A jelzett bánatpénz vagy ovadék csak az árkelet szerint számítandó magyar értékpapirokban vagy készpénzben leend letéteményezendő. Ezen alkalmas időjárás alatt hat heti időtartama alatt okvetlen bevégezendő építkezésre vonatkozó terv és tárgyiratok, ugy az építési feltételek alulirt m. kir. mérnöki hivatal irodájában a reggeli és delutáni órákban betekintethetők.

A szóban levő vállalattal összekötött bélyegeket a vállalkozó saját költségén tartozik beszerezni. Végtül megjegyeztetik, hogy a kitűzött órán túl szó- vagy írásbeli ajánlatok el nem fogadhatnak.

Kelt Székesfejérvárott, 1875. febr. hó 9-én.

A m. kir. mérnöki hivatal által.
 (Vörösmarty-tér 2 ik szám. 1-ső emelet.)

Nyomat. Sz.-Fejérvárott a „Vörösmarty“ könyvnyomdában, Számmer Kálmánnál.